

Befejezés előtt a rostlen, megkezdődött a kender aratása

A rostlen után aratásra érett az ország déli megyéiben a kender is. Lenből már csak Zala és Vas megyék néhány gazdaságában van nyúlváló. Az összes termés mintegy 95-96 százalékát takarították be és ebből

közel 80 ezer mázsát adták át a Rostkikészítő Vállalatnak.

Az aratás zavartalan volt, de nem így a beszállítás. A munkát nehezíti a vagon- és ponyvahány. Hogy kár ne érje a termést, minél előbb be kellene szállítani az utulját is. A termés az idén jónak mondható, hiszen

a holdankénti átlag eléri, sőt meg is haladja a 23 mázsát.

Az elmúlt napokban Békés és Csongrád megye államj gazdaságaiban, termelőszövetkezeteiben szórva nyosan megkezdtek a kender aratását is. A kedvező időjárás hatására ezekben a déli megyékben a szokottnál korábban érett be a kender. Az utóbbi napok esős időjárása ugyan néhány nappal kitolta a kendererést, de

még így is korábban kezdtek meg az aratást, mint tavaly.

Ezen a héten Csongrád és Békés megye után Szolnok, Hajdú megyékben is teljes lendülettel megkezdik a kender aratást. Néhány nap múlva elmondhatni, hogy országsszerte aratják a kenderfeldolgozó ipar nyersanyagát. A Rostkikészítő Vállalat vezetői úgy számítják, hogy augusztus végéig a 40 ezer hold termés 80 százalékát aratják majd le és

szeptemberre csak a kései vetésű és érési kenderek maradnak talpon

főként az északi megyékben. A kendertermés is jónak mondható a legújabb becslések szerint. Néhány hete az előzetes jelentések alapján jó közepes termésre számítottak a vállalat szakemberei.

Most az aratás első napjaiban már látható, hogy jó termést takaríthatunk be.

Az országos átlagtermés holdanként meghaladja a 28 mázsát. A déli megyékben a kender főbb termelő vidékén, Békésben, Bácsban és Csongrád megyében 32-33 mázsás átlagtermésre számítanak. Természetesen vannak gazdaságok, ahol ennél

zóra, hosszú időre egyoldalúan megszüntette a nyilvános vitát, több építő jellegű javaslatot tett az egység érdekében. A KKP vezetői azonban mindezeket a javaslatokat elvetették.

— Hangsúlyozni kell azonban, hogy az SZKP-nak sohasem volt az a véleménye, mintha egy vagy két párt elkülönülve magára vállalhatná az egész nemzetközi kommunista mozgalom sorsát érintő problémák megoldását — folytatódik a cikk. — Ha így gondolkoznánk, ez azt jelentené, hogy visszatérnénk a személyi kultusz időszakához, alá- és fölérendelt pártokra osztanánk a mozgalmat. Az időszerű problémákat és a nézeteltéréseket az összes marxista-leninista pártok együttes erőfeszítésével kell tanulmányozni és megoldani. A kínai vezetők, amikor a problémák megoldására két párt megegyezésének útját javasolják, a nemzetközi értekezletet formális, parádés találkozóvá akarják tenni, amelynek egyetlen feladata az lenne, hogy a többi párt aláírja az előregyártott döntéseket. Ez a szemlélet gyökeresen ellentmond a pártok közötti viszony lenini elveinek.

A Pravda a továbbiakban megállapítja, hogy az 1960. évi moszkvai értekezlethez hasonlóan most is szerkesztő bizottságot kell alakítani az új találkozó kollektív előkészítésére. A bizottság összetétele körül azok provokálhatnák vitát, akik meg akarják hiúsítani a tanácskozást. A testvérpártok véleménye szerint a kiút igen egyszerű: ugyanaz a huszonhat párt alkossa a szerkesztő bizottságot, amely 1960 októberében és novemberében sikeresen teljesítette feladatát.

Az SZKP a napokban azt javasolta,

jóval magasabb holdankénti termésátlagot értek el.

Még e hét elején megkezdik a kender átvételét is a vállalat több telephelyén. A Csongrád megyei üzemegységek közül Vajhátan veszik át az első vagonnal. Ezzel egy időben Püspökpusztán és Kisszálláson is megkezdik a kenderkóró átvételét. Ezeket a telephelyeket követi majd néhány nap múlva az újszegedi, eperjesi és mezőhegyesi gyáregység is. Az ország többi rostkikészítő üzemében csak augusztus 15-20 között kezdik meg a kenderkóró átvételét.

A rostlenbeszállítás problémáit látva a vállalat fel-

készült arra, hogy nagyobb mennyiségű kenderet kálozzon össze kint a földelken. Ehhez a munkához

szakképzett kazalozókat küldenek ki a gazdaságokba a vállalat telephelyei. Így szeretnék megóvni a már begyűjtött termést a beázástól. Természetesen a termés megővására nemcsak az ipar dolgozóinak kell gondot fordítani, hanem a termelőknékné is. Mindenekelőtt a levágott kóró forgatásával, gondozásával, hogy egyenletesen száradjanak, minél kevesebb legyen a barnult kóró, s minél több az első osztályú, amelyből exportárut gyárthat a vállalat.

Népfront-aktivistákat tüntettek ki

Ülést tartott a Hazafias Népfront szegedi járási bizottsága

Tegnap délelőtt ülést tartott a Hazafias Népfront szegedi járási bizottsága, Sajó Gyulának a népfrent járási elnökének megnyitóját követően Korom István, a járási tanács felvásárlási csoportvezetője tájékoztatta a megjelenteket a felvásárlás első féléves eredményeiről, majd Madarász Antal, a járási tanács mezőgazdasági osztályának vezetője a mezőgazdaságban dolgozók előtt álló legfontosabb feladatokat ismertette.

A előterjesztéseket élénk vita követte, majd Radnai Ferencné, a Hazafias Népfront Csongrád megyei bizottságának munkatársa 25 aktivistának nyújtotta át az Országos Békatanács arany jelvényét a mozgalomban végzett lelkiismeretes, jó munkájukért. Kitérítést kaptak: Berta Ándor (Algyó), dr. Gyuris Tibor (Ásotthalom), Rusz Miklósné (Deszk), For-

gó András (Kiskundorozsma), Losonci Jenő (Kistelek), Kalapis István (Szeged), dr. Vida Endre (Mórahalm), Kiss András (Tiszsziget), dr. Varga Béla (Pusztaszer), Tóth Mihályné (Szeged), Kiss István (Szeged), Mészáros Rudolf (Röszke), Sopsich István (Szőreg), Koza Imre (Szatymaz), Farkas István (Szeged), Héder István (Szőreg), Szűcs József (Kübekháza), Téglás Mihály (Pusztamérges), Pintér József (Zákányszék), Zsótér Ferenc (Sövényháza), Darázs József (Sándorfalva), Horváth Lászlóné (Szeged), Stelezeramer Rezső (Sándorfalva), Sajó Gyula (Szeged) és Papp István (Kistelek).

A kitérítetetté nevében Losonci Jenő szöve, s ígerte, hogy továbbra is szívügyüknek tekintik a békemozgalom célkitűzéseit, s fáradhatatlanul dolgoznak megvalósításáért.

Magyar küldöttség utazott Varsóba

Aleksander Zawadzkinak, a Lengyel Népköztársaság Államtanács elnökének, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Politikai Bizottsága tagjának temetésére hétfőn reggel magyar küldöttség utazott Varsóba. A küldöttség vezetője Gáspár Sándor, az MSZMP Politikai Bizottsága-

nak tagja, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, tagjai: Lévardi Ferenc, nehézipari miniszter és Martin Ferenc, hazánk varsói nagykövete, aki Varsóban csatlakozik a küldöttséghez. A magyar küldöttség hétfőn megérkezett a lengyel fővárosba.

hogy a felsorolt pártok küldjék el képviselőiket a szerkesztő bizottságba, amely december 15-én Moszkvában fogljon hozzá munkájához, ha a testvérpártok ezt elfogadhatónak tartják. A szerkesztő bizottság összehívására ilyen módon elég idő marad, s ezt a bizottságban résztvevő pártok jól felhasználhatják az eddigi vitaanyagok tanulmányozására, a különböző nézetek egybevetésére, a javaslatok előkészítésére.

A szerkesztő bizottság 1960-ban egy egész hónapon át igen feszült légkörben dolgozott, mert szembekerült a kínai és az albán megbízottak „különleges” álláspontjával. Valószínű, hogy a bizottságnak most nem rövidebb, hanem még hosszabb időre lesz szüksége. Ezért a testvérpártok azt javasolják, hogy körülbelül 1965 közepén üljön össze a nemzetközi tanácskozás.

A Pravda a továbbiakban rámutat, hogy ha valamely párt nem küldi el képviselőit a megadott időpontban, ez nem lehet akadály a bizottság munkájának. Az SZKP célja a nehézségek leküzdése és a szakadás megakadályozása. A kínai vezetők azt állítják, hogy az értekezlet ma csak veszekedést és szakadást hozhatna. A szakadás formai bejelentése ezzel szemben éppen az lenne, ha megtámadnák részvételüket az értekezleten.

Az SZKP nem azt akarja, hogy valakit elítéljenek, bárkire sértő bélyeket süsse, felelőtlen vádakat hajigáljanak. A cél: az egység. Az értekezletet nem azért hívják össze, hogy egy pártot „kiközösítsenek”, egy országot önkényesen kizárjanak a szocialista vilárendszerből. Mindenek-

előtt a közös álláspontok kidolgozására kell összpontosítani az erőket. A tanácskozáson minden párt őszintén és nyíltan kifejezheti nézetét, kollektív alkotó vitát folytathat. Ha azt követelik, hogy még az értekezlet előtt kialakuljon az egyhangú vélemény, ezzel megfosztják az értekezletet konstruktív szerepétől.

A Pravda ezután felteszi a kérdést: ha a KKP vezetői az igazság letéteményesei, akkor miért félnek ennyire a nemzetközi értekezlettől? Miért nem akarják kifejezteni „igazságait” a kommunista pártok felelős képviselői előtt? Ezzel tulajdonképpen saját érveik gyengeségét ismerik el.

Az új értekezlet kiinduló pontját a testvérpártok véleménye szerint a két moszkvai nyilatkozatnak kell alkotnia, de minden új problémát, minden új jelenséget meg kell vitatni az értekezleten.

A tanácskozás akkor sem lenne haszontalan, ha nem tudna teljesen egységes álláspontot kialakítani. Így is hasznos lesz, hogy a világ kommunista pártjainak vezetői egybegyűljenek, kifejtik véleményeiket, meghallgatják a többiek nézeteit, kollektíven megvizsgálják a kommunista mozgalom közös problémáit.

A cikk befejezésül hangoztatja: a Szovjetunió Kommunista Pártjának szilárd meggyőződése, hogy nincs és nem is lehet semmiféle áthidalhatatlan objektív akadály annak, hogy az értekezlet ne a nézeteltéréseket növelje, hanem megszilárdítsa a nemzetközi kommunista mozgalom egységét a marxizmus-leninizmus elvei alapján.

Huszonötmillió forint aranyfedezete

Gazdák és „napidijasok” a szegedi Felszabadulás Tsz-ben

Az Alföld — óriás kenyeres asztal. „Abrosza” már fekete, a sárgásfehér tarlót aláforgatták a mély ekék. Itt-ott zöldell egy-egy kukoricatábla, mint az idejé, „kenyertermés” maradékmorzsája.

Szalad az autó és nézem a messzibe vesző mezőt. Mondják: végtelen — a tekintet mégis oly hamar megbotlik egy-egy fasorban, kukoricásban..., aztán a semmibe hull.

Az út mentén a kései káposztát ekekapázzák a tsz-tagok.

Másodnővény, 73 hold — jegyzi meg a mérnök. A tsz-elnök biztosan tartja a kormánykerekét. Szivattyú, berendezés marad mögöttünk, láthatatlan erein, a föld alatti csővezetékeken iramlík a víz a szomszagos növényhez, ha az ember szólítja. Pékez az autó, Sonkoly László főagronómus és Árendás György tsz-elnök a fekete föld fölé hajolnak.

Az eső kihozza a sárgarépát — jegyzi meg halikan.

Aztán visszafordulunk. Az egyes, majd a kettes üzemegység épületei, frissen befejezett és most készülő gépszínek, új magtárak, szerezőműhelyek... És vége a gyors szemlének a szegedi Felszabadulás Tsz határában.

Megvan a kenyérünk

Az irodában, amikor Árendás elnökkel és Sonkoly főagronómusmal a gazdaság teremtő erejét próbáljuk felmérni, kimondhatatlanul is értjük a tények „szavát”: megvan a kenyérünk. A kenyér, nagyra dagadó közös kenyér.

Tervek, kimutatások kerülnek elő:

A San Pastore átlagtermése 522 holdon 17 mázsa volt. A tavalyi: 11,3 mázsa — mondják.

A középkötött vályogtalaj egyáltalán nem nagy erejű búzatermő, inkább szegényesen adakozó. Az előirások magágykészítés, a gondos téli ápolás, a megfelelő műtrágya még nem hozza meg termőkedvét. Talán az időjárás? Amit egyik kezével adott, a másikkal visszavette. Virágzások a sok eső, beéréskor a nagy hőség bizony megszedte a maga 3-5 mázsás holdankénti vármáját. Ennek ellenére a vállalt 10 vagon helyett 34 vagon búzát adott a gazdaság az államnak.

Bár nem kerül közvetlenül az asztalra, mégis a tagság közös „kenyere” a 270 holdas öntözéses kertészeti.

Jó pénzforrás, az idén 275-280 ezer forintos jövedelmet várnak. Hasonlóan a rizstelep, ezzel olyan terület vált termővé, amely azelőtt alig hozott valamit. Az 1900 holdas öntözöberendezés, a gépállomány, az állatállomány — mind-mind olyan „fedezet”, amely növeli a tsz-tagok jövedelmét.

Az a bizonyos „aranyeke”

A kisgazda csupán az égi kegyelmétől remélte a maga „aranyekéjét” — a májusi esőt.

A termelőszövetkezetek korábban már a földön is kovácsolnak ilyen csodaszerszámot. A tsz-tagok mellé szegődik a tudomány, a technika, Sőt — ha kell — esőt is csinálnak.

Az elnök és főagronómus sorolják:

— Az idén a búzaföldet közvetlen aratás után szántottuk fel 36-42 centiméter mélyen. A gyomokat vegyszerrel irtottuk. Talán innen a többletermés.

Harcot indítottunk a szik megszéldítésére. A mezőgazdasági kutatóintézet talajtanai osztálya 500 hold szikes talajt vizsgált meg, 150 holdat már összel — a föld igénye szerint — gipszezünk, vagy meszezünk.

Távtáti terv a legjobb rizsfajta kiválasztása. Az idén 5 fajta mériközlik — ellenálló képességből, szilárdságból, koráérésből és termésbőségből.

— Esőpótló a szakszerű, gondos ápolás is. Milyen szakembereik vannak?

A két fő üzemegység vezetője agronómus. A négy brigádos közül három idén fejezi be a mezőgazdasági technikumot, az állattenyésztési technikus pedig egyetemre jár.

— S a tagság?

A többség a téli szaktanfolyamokon szerzett új mezőgazdasági szakismereteket. A kertészeti dolgozók nagy százaléka szintén szakkezett, az öntözők szintén tanfolyamot végeztek. A télen fejeződött be a szarvasmarha-tenyésztők iskolája.

A nagyüzemi gazdálkodás már nem kizárólag az idő szeszélyeire bízta a termést. A tudomány és a technika „csodaszereit” adja a közönségben erejét sokszorozó földműves kezébe. Hogy ne kérje, de követelje az „ég áldását”.

És ami ennél értékesebb

Van egy biztos ösztönző a jó munkára: a prémium.

Tervünk előírja, melyik brigád mennyit kell termeljen és milyen költséggel. A kiválóan dolgozó brigád a túlteljesítési érték 40 százalékát jutalomként kapja. Tehát valamennyiük érdekében, hogy becsületesen és megfelelő időre végezzék el tervfeladataikat.

Tény, hogy igen meggyőző „szó” — a pénz. De a cél: az: a tagság gazda módjára dolgozzon a közösen. Ne csak pénzhasználóapidijas-ként lépjen be a tsz kapuján, hanem mint egy nagy család édesgyermeké. Van-e ilyen példa?

— Van — állítja a vezetőség. — Kialakult az a tőzsgárda, melyre a Felsza-

badulás Tsz bármikor számíthat.

A pártalapszervezet titkára, az ősz Molnár Vencel bácsi így csoportosítja:

— A tagság egy része a közös érdekét helyezi előtérbe, egy része az egyéni keresetet hajszolja. Aztán vannak olyanok is, akik alig néznek felénk.

Ez utóbbiak közt első helyezést érdemelnek az algyóie. A tavaly házassították össze a Felszabadulással és a hozomány bizony eléggé ósdi — a bizalmatlanság, az „enyém” elv. Oka? A közgyűlésen már többször mondták, hogy sokszor becsapott a régi vezetőségünk, nehéz hinnünk.

A gazda lelkiismeretességével

És a másik csoport? Akik csak egyéni számításból jönnek? Azokkal nincs baj. Mert dolgozni szeretnek, gyorsak, mindenre vállalkoznak. Csak meg kell nézni: lelkiismeretesen elvégzik-e? Ellenőrzés van, szervezett és nem szervezett egyaránt. Egyre több tag a gazda lelkiismeretességével dolgozik és gondolkodik, a gazda feltevével vigyázza a közös vagyonát. Nem egyedül az olyan párttag, mint Varga Györgyné, az egyik kertészeti csoport vezetője. Gyors kezű, de éles nyelvű, ha felületes munkát észlel. „Csak a magadéval törődj!” — próbálják letörkolni a pironogó tagok. Nem is törődik ő a máséval, csak a magáéval, a magukéval — a közös vagyonával. Molnár bácsi nem a névsorban, csak emlékezetében „lapozza” fel a neveket: a hanyag kapásokat figyelmeztető Dudás Mihály bácsit, a brigádvezető Hegedűs Ferencet, a „konkurrens” kertészcsoporthoz lelkésítő Bellovai Andrásné, a soffortársait segítő Mészáros Lászlót, valamint Molnár Imrét, a legjobb tehénest, akit a napokban léptettek elő brigádvezetővé. Először Varga Sándor traktoristát is, aki jól dolgozik és vigyáz a gépre. S még sorolhatnánk a neveket, a férfiakat és nőket egyaránt. A titkár elvtárs ez utóbbiakról így vélekedik:

Türelmes, okos szóval

— Az „asszony munkának” nálunk ma becsülete van. A nők érzékenyek és gyorsan pörög a nyelvük, de a kezük sebes, ha jó szóval buzdítjuk. A férfiak között is sok hasonlót találni, de ha szívéhez férközünk, emberfeletti munkát végeznek.

A kenyér biztonsága mellett a vezetés művészete, a türelmes, okos, emberi szó, a közösség formálása a ma még csak „napidijért” dolgozó tagokat tsz-gazdává, amikor már nemcsak munkafegyelmi szabályok — elsősorban a tsz-gazdák becsület és lelkiismeret figyelemztető. A Felszabadulásban a közös évek már ki-munkálták ezt az egészséges magvat, a tsz-gazdák tőzsgárdáját. Mindez együtt a jó termés, a 25 millió éves jövedelem igazi aranyfedezete.

Balogh Ödön

Őszibarack-termesztési bemutató

Hasznos találkozót szervezett a járási tanács mezőgazdasági osztálya hétfőn. Ötven gyümölcs termesztő és érdeklődő látogatta meg Zákány-széken Gárgyán Antal gyümölcsösét, melyben Komáromi Ede technológiája szerint nevelt gyönyörű őszibarackfákat csodáltak meg. A hat éves fákön átlag 220 kilós termést szednek, míg a hagyományos metszési móddal nevelt fákön átlagosan 60-70 kilós termést érnek el. És ugyanakkor kiváló a barack

minősége is, nagyságuk egyenlő. (Átlag B és A, de sok esetben AA nagyságot érnek el.) A látogatók érdeklődéssel hallgatták Komáromi Ede pomológus előadását, majd megbeszéltek a baracktermesztés új eljárásának problémáit. Az őszibarack újszerű nevelésének és a nagyzsermi termesztésben való alkalmazásának bizonyára sok új hívet szerez ez a találkozó.

Tóth Irén
oktatási előadó.